

quodci trecusse mult de quând nu beusse și nu mân-casse nimic. Din nefericire ansă, ellu nu vedeă miđlocul de a-și împăca aqweste neapărate tre-buințe.

În fine vedu pe o scândură nisce frumose fructe de ananas, pe quară le cunnoscù îndată, după de-scrierea și dessemnul lor. Și fiind-quod eră forțe multe pe acea scândură, întrebă pe Mandango, da-qua ar puté lua unulă qua să-lă mănânce.

La aquéstă întrebare, negrulă făcù ună semnă de spaimă. « Să nu mănâncă ananas! strigă ellu, quodci vei fi pedepsitū forțe aspru. Domnulă bate de mórte pe bietulă sclavū quare iea ananas; ellu scie quâte fructe sunt în grădină. Aștéptă orezulă que ni se dă diminéța, la amiadși și séra.

— Nică să béu nu mă-è iertatū? illu întrebă Conrad: mori de sete. Dă-mi ună paharū de apă.

— Apă bea quāt vei voi; Mandango își va ad-duce apă, » îi respunse bunulă negru plecând re-pede. După quâte-va minute ellu se reînturnă cu ună vasū cu apă prospétă și limpede, pe quare dându-lă lui Conrad, aquesta beu dintr'ensulă cu ună mare nesațiū.

« Iea altū vestmētū, disse Mandango, și vino să lucređi; domnulă urrasce pe leneși. Vino, dra-gulă meū, și pune-te îndată pe lucru. »